

BAYRAM SEVİNCİ

Ramazan Bayramına bir hafta kalmıştı. Bensu, bayramın gelmesini iple çekiyordu. Bayramda kapı kapı dolaşıp şeker ve harçlık toplayacak olmanın heyecanını yaşıyordu. Topladığı harçlıklarıyla köy bakkalında satılan leblebi tozundan alacaktı.

Bensu ve ailesi
bayram sabahı

babaannesinin yanına
giderlerdi. Babaannesi, köyde yaşıyordu.
Köyleri, taşlı yolları olan etrafı meyve
ve sebze bahçeleri ile çevrili bir yerdi.
Mis kokulu papatyalarla, ağaçlar
birbiriyle konuşur gibiydi. Sessiz, sakin
insanı dinlendiren köyelerine her
gidişinde çok mutlu olurdu.

Köye gitmeden önce hediye alırlardı. Annesi:

-Bu bayram bisküvi ile lokum alalım, dedi.

Bensu'nun gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Annesine:

-Aaaaaa! Hiç lokumla bisküvi mi alınırmış?

Annesi gülümseyerek:

-İki bisküvi arasına lokum koyup “kıstırma” yapacağız, dedi.

Bensu:

-Anne, beni kızdırma! Dedemlerin en sevdiği çikolatadan alalım.

Bunu duyan ablası,” Çikolataları kendin için mi, dedemler için mi istiyorsun?” diye şaka yaptı. Bensu, bu şakadan hoşlanmamıştı. Hemen sızlanmaya başladı:

-Yaaa baba! Ablama bir şey söyle, dedi.

Babası:

-Bak güzel kızım, ablan seni sevdiği için şaka yaptı. Şikâyet edilecek bir şey yok. Hem biliyor musun, kıştırmayı biz çocukken çok severdik.

Senin de
seveceğini
düşünüyorum,
dedi.

Bensu'nun
bu açıklama
hoşuna
gitmişti.

Dışarıya çıkmak için
hazırlanıyorlardı. Ablası:

-Kırtasiyeye uğrayıp tebrik kartı
alabilir miyiz, diye sordu.

Babası merakla:

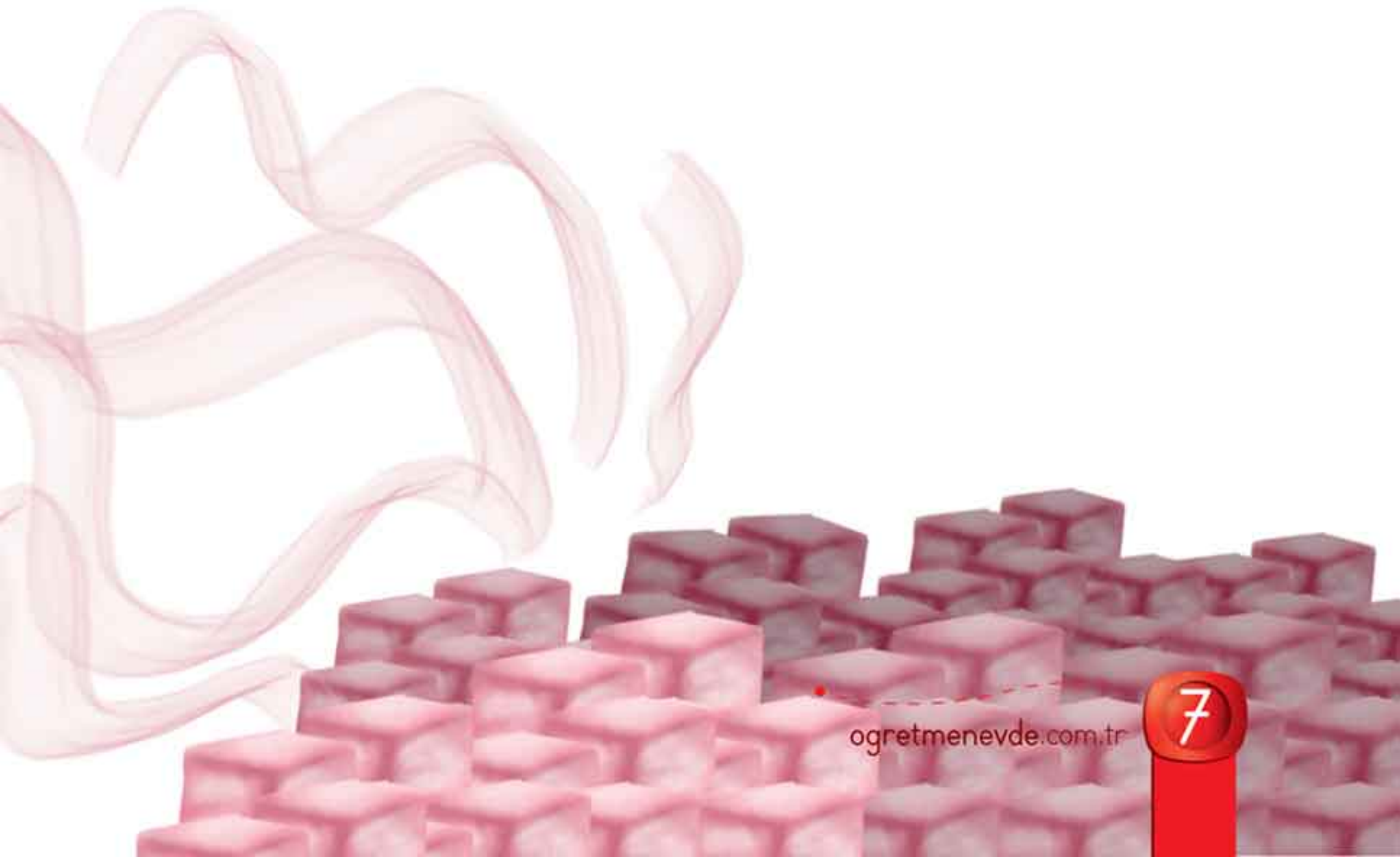
-Tabii ki alırız. Tebrik kartını ne
yapacaksın, diye sordu.

Ablası:

-Türkçe öğretmenimiz ödev verdi.
Bir akrabamıza bayram mesajı yazıp
gönderecekmışiz.

Babası, “Öğretmeniniz çok güzel
düşünmüş.” dedi. Hep birlikte evden
çıktılar. Önce bir markete uğrayıp bir
paket bisküvi aldılar. Sonra bir
şekerleme imalathanesine geldiler.
Burası çok iştah açıcı görünüyordu.
Buradan da gül kokulu lokum aldılar.

İmalathaneden çıktıklarında Bensu:

-Dedemlerin en sevdiği
çikolatalardan da alalım lütfen, dedi.

Annesi:

-Bu bayram
tatilinde pek
çok akrabamızı
görme şansınız olacak.
Lokumlu bisküvi ile
onlara "nostalji"

yaşatacağız.

Bensu merakla:

-Nasıl yani, nostalji ne demek, diye sordu.

Annesi:

-Ziyaretimize gelenlere eski bayram günlerini yaşatacağız.

Bensu :

-Şimdi daha iyi anlıyorum.
Çok eskiden yapılan bir şeyi hatırlatmış olacağız.

Babası:

-Aferin benim güzel kızım.
Haydi, şimdi tebrik kartını almaya gidelim, dedi.

Kırtasiyeye gelmişlerdi. Satıcı onları, “Hoş geldiniz, buyurun ne istemiştiniz?” diyerek karşıladı. Bensu, dayanamayıp atıldı:

–Biz tebrik kartı alacağız, dedi.

Satıcı, onlara tebrik kartları çeşitlerini gösterdi. Göl manzaraları, kır resimleri, çiçek resimleri...

Hepsi birbirinden güzeldi. Seçmekte zorlandıklarını fark eden satıcı:

–Şimdi herkes birbirine hazır mesaj gönderiyor. Kimse tebrik kartı alıp

göndermiyor, dedi.

Anneleri:

-Çok haklısınız, tebrik kartı
göndermek, ulaşmasını beklemek ne
kadar güzeldi.

Ablası, çok beğendiği iki tebrik kartını aldı ve:

-Birini dayıma, birini de halama göndermek istiyorum, dedi.

Tebrik kartlarını ve zarfları alıp, hayırlı işler dileyerek ayrıldılar. Eve gelmişlerdi. Ablası, anne ve babasından yardım alarak kartını hazırlamıştı bile.

Ablası, kartlarının bayramdan önce ulaşmasını istiyordu. Öğle yemeğini yedikten sonra, hep birlikte postaneye gittiler ve tebrik kartlarını gönderdiler. Bensu ve ablasını bir merak sarmıştı.

Ablası:

-Acaba ne zaman ulaşır, diye sordu.

Babası:

-En geç üç gün
içinde ulaşır,
merak etme, dedi.

Sonunda bayram sabahı geldi. Babaannesi, güzel bir kahvaltı sofrası hazırlamıştı. Hep birlikte afiyetle kahvaltılarını yaptılar. Kahvaltının ardından Bensu ve ablası bayramlık kıyafetlerini giydiler. Sonra sırayla büyüklerinin ellerini öptüler ve harçlıklarını aldılar.

Bensu, annesinin misafirler için hazırladığı lokumlu bisküvileri görünce:

-Aaaaa! Bisküvili tost olmuş bunlar, dedi.

Dedesi Bensu'ya seslendi:

-Getir de tadına bakalım güzel torunum.

Bensu, bisküvili lokumlardan getirip herkese ikram etti. Dedesi büyük bir iştahla yedi.

Dedesinin dudaklarına pudra şekerini bulaşmıştı ve çok komik görünüyordu. Bense, bisküvilerin tadını çok merak ediyordum. Kendisi de

yedikten sonra:

-Bunların tadı yumuşak şekerlerden daha güzelmiş. Annesi:

-Anne eli değdi, o yüzden güzel olmuştur, dedi.

